

Dorota Rudzka-Marmaj o działalności artystycznej Anny Baran pisze:

„Źródeł inspiracji w początkowym etapie twórczości Anny Baran należy upatrywać w koloryzmie wyrosłym na podwalinach postimpresjonistycznej koncepcji budowania płaszczyzny obrazu. Plama barwna stała się naczelnym powodem kreowania kompozycji, zaś temat, choć w sugestywny sposób ilustrowany, zdawał się drugoplanowym elementem. Plama, będąca wówczas nośnikiem mimetycznego sposobu traktowania podejmowanego motywu, z czasem zaczęła przybierać bardziej indywidualny wyraz - rozwibrowana, wręcz zrytmizowana, budowana z drobnych pociągnięć pędzla i zestawień kolorystycznych, które dopiero na siatkówce oka stapiały się w całość. Z czasem Anna Baran swoje malarstwo zaczęła profilować ku abstrakcji. Być może było to konsekwencją, wręcz naturalną kolejną rzeczy, że osoba posiadająca wykształcenie muzyczne, uzewnętrzniając nagromadzone emocje, postanowiła zaklinać je w odrealnione formy. Często zresztą bywa tak, że muzyka staje się natchnieniem w tworzeniu kompozycji abstrakcyjnych. Jednakże nie były to płótna sensu stricto abstrakcyjne. Poprzez wplecione figury ludzkie i twory mitologiczne zawierały sporą dawkę literackości.

Lata 2007-2008 były okresem ciągłych poszukiwań. Kompozycje z tego okresu charakteryzują się niespójnością malarską. To eksperymentowanie z kompozycją, kolorem, wypróbowywanie coraz innej stylistyki. Obrazy malowane były czasami gęstą, rozdrobnioną plamą, o wyrazistej fakturze, innym razem płaską, świetlistą lub swą strukturą przypominającą transparentną, prawie akwarelową. Koloryt obrazów dodatkowo podkreślał niejednorodność malarstwa. Zawężone tonacje, przesycone gorącymi czerwieniami i żółcieniami, przenikającymi się wzajemnie, inne są od płócien o różnorodnej gamie barwnej.

Z czasem, płasko kładzona plama zaczyna podlegać syntezie, nabierać dekoracyjności, zwiastując coś nowego w artystycznym image'u autorki. Anna Baran zdaje się na własną intuicję. Porzuca tematykę muzyczną. Zaczyna malować przemyślenia, będące wynikiem jej własnych doświadczeń, stanów ducha. Człowiek przybiera w jej rozumowaniu całkowicie subiektywny wymiar. Poświęca temu cykl zatytułowany *Człowieczeństwo*, składający się z piętnastu prac, będących swoistą autobiografią, zapisem przeżyć, jakie, skumulowane w artystce, poniekąd wpłynęły na zmianę oblicza jej malarstwa. Na obrazach w dalszym ciągu pojawiają się postacie potraktowane schematycznie, budujące kompozycje, stające się metaforą ilustrującą zagadnienie, któremu poświęcone zostało płótno. Tytuł stanowi temat, zaś tematyka płócien nie podlega z góry określonej problematyce. W trakcie realizacji tematyka zestawiona została w sposób wrażeniowy - artystka maluje to, co w danej chwili podpowiada jej wyobraźnia.

Ujawnienie, Odejście, Samotność, Tabu, Nadzieja, Człowieczeństwo to tylko niektóre z zagadnień pochłaniających artystkę. Temperatura plamy barwnej, jej luministyczne walory działają swą ekspresją. W obrębie każdego płótna różnorodność barwna zostaje zredukowana, tworząc częstokroć gamy monochromatyczne. Ta oszczędność środków korzystnie wpływa na efekt końcowy. Obraz, choć ekspresyjny w wyrazie, emanuje refleksyjnością, pozbywa się dosłownej narracji, podąża w kierunku ekspresyjnej abstrakcji, a dokładniej - *abstraction lyrique*. Nie mamy tu do czynienia, rzecz jasna, z dosłownym powtórzeniem środków formalnych, jakimi posiłowali się artyści ponad pół wieku temu. Chodzi tu o filozofię doboru środków wyrazu, źródeł inspiracji, zdania się na własną intuicję.

Anna Baran powzięte rozważania kontynuuje w cyklu *Ziemia*. Kolejnych piętnaście obrazów to impresje na temat Ziemi jako planety, Ziemi jako miejsca jej egzystencji. *Wnętrze* to kompozycja rozpoczynająca serię, obrazująca serce ziemi - bulgocącą magmę, eksplodującą gorącą, świetlistą czerwienią. „Od wnętrza” – kolejnego płótna, za pomocą zestawień bazujących na mocnych kontrastach barwnych, czerwieni podgrzanych chłodnym kobaltowym błękitem, artystka stara się przebić na zewnątrz, wejść w wymiar, z którym obcuje. Wyjść z wewnętrznych niedostępnych nam powłok do tych realnych, codziennych. Monochromatyczne kompozycje, budowane rozłożystą, cieniowaną plamą barwną, przeplatają się z obrazami malowanymi plamą o charakterze luministycznej fluorescencji. Zaobserwowane w naturze motywy, ulotne chwile, bądź zdarzenia są punktem odniesienia, w dalszym ciągu bazą kreującą wizję malarską. W kilku pracach dostrzegalny jest zwrot ku abstrakcji geometrycznej. Płaszczyzny zestawione z plam o intensywnym natężeniu zieleni i żółci przeszywają się wzajemnie, budują przestrzeń, swego rodzaju struktury malarskie. Znamiennym elementem twórczości Anny Baran jest łatwość podlegania różnorodnym stylistikom, co w konsekwencji ma przełożenie na doborze środków budujących kompozycję i nastrój obrazu. Myślę, że artystka jest na pewnym etapie autokreacji, w którym zdecyduje, w którą stronę podążyć, w jaki sposób skryształizować malarskie dossier.”

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Wystawa malarstwa **Anny Baran** *Nie dotykając stopą Ziemi Człowieczeństwo*

Anna Baran - urodziła się w 1953 r. w Rzeszowie. W 1971 r. ukończyła rzeszowską Państwową Szkołę Muzyczną II stopnia, uzyskując dyplom z wyróżnieniem w klasie fortepianu. W latach 1973-1978 studiowała na Politechnice Rzeszowskiej w Instytucie Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Po uzyskaniu dyplomu z tytułem magistra inżynierii budownictwa w 1978 r. rozpoczęła pracę w Biurze Projektów „Miastoprojekt” Rzeszów. W latach 1997–2002 studiowała edukację artystyczną na Wydziale Pedagogicznym Uniwersytetu Rzeszowskiego, gdzie zyskała dyplom z wyróżnieniem w pracowni malarstwa prof. Ireny Popiołek-Rodzińskiej. W 2003 r. została przyjęta do Związku Polskich Artystów Malarzy i Grafików w Rzeszowie, gdzie pełni funkcję skarbnika. Od 2005 r. jest członkinią rzeszowskiej grupy twórczej „Droga”, a także grupy twórczej „Golden Line”. Od 2008 r. pracuje na Uniwersytecie Rzeszowskim jako asystent w Pracowni Inżynierii Architektonicznej. W 2011 r. uzyskała stopień naukowy doktora sztuki na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Anna Baran uczestniczyła w międzynarodowych plenerach „Blżej natury” (Kolbuszowa 2004, 2005, 2006, 2009). Ważniejsze wystawy indywidualne: „Akty” - BWA, Rzeszów (2003); „Uklon dla Mistrza” - BWA, Rzeszów (2006); „Fascynacje Muzyczne” - Galeria Labirynt, Kraków (2007); „W różnych miejscach”, Miejski Dom Kultury, Lubaczów (2008); „Interpretacje muzyczne”, Foyer Galerii Zamkowej, Przemyśl (2008); „Prezentacje”, Rathaus – Luebbenau (2008); „Malarstwo Anny Baran”, Miejska Biblioteka Publiczna - Galeria Sztuki, Limanowa (2010); „Człowieczeństwo” - Galeria WDK, Rzeszów (2011). Brała udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych, organizowanych m.in. przez Związek Polskich Artystów Plastyków. Część jej prac znajduje się w prywatnych kolekcjach w Polsce, Niemczech, Szwajcarii i Anglii.

Obrazy prezentowane na wystawie:

SALA I

Nadzieja - olej, płótno, 150 x 120, 2009 r.
Wnętrze - olej, płótno, 150 x 120, 2010 r.
Od wnętrza - olej, płótno, 150 x 120, 2010 r.
Od tego miejsca - olej, płótno, 150 x 120, 2009 r.
Żebro Adama - olej, płótno, 150 x 120, 2009 r.
Nie zawsze o szyby deszcz dzwoni jesienny - olej, płótno, 150 x 120, 2010 r.
Symbioza - olej, płótno, 150 x 120, 2010 r.
Z marzeniem między Niebem a Ziemią - olej, płótno, 150 x 120, 2010 r.
W maju - olej, płótno, 150 x 120, 2010 r.
Iluzja znanego - olej, płótno, 150 x 120, 2008 r.
Ulotność - olej, płótno, 150 x 120, 2008 r.

SALA II

Noc - olej, płótno, 150 x 120, 2011 r.
Blask - olej, płótno, 150 x 120, 2011 r.
W zieleni - olej, płótno, 150 x 120, 2011 r.
Jest tylko jedno wyjście - olej, płótno, 150 x 120, 2009 r.
Upalne lato - olej, płótno, 150 x 120, 2010 r.
Formy nocy - olej, płótno, 150 x 120, 2011 r.
Tabu - olej, płótno, 150 x 120, 2009 r.
Potencjał - olej, płótno, 150 x 120, 2009 r.
Człowieczeństwo - olej, płótno, 150 x 120, 2009 r.
W czerwonej przestrzeni - olej, płótno, 150 x 120, 2011 r.
Nocne rozmowy - olej, płótno, 150 x 120, 2010 r.
Pożegnanie nocy - olej, płótno, 150 x 120, 2011 r.

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

serdecznie zaprasza na
wernisaż wystawy malarstwa

Anny Baran

Nie dotykając stopą Ziemi *Człowieczeństwo*

Wernisaż odbędzie się
w czwartek 14 lutego 2013 r. o godz. 17:00

w Galerii Sztuki Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29

www.domkulturyism.pl

Wystawa czynna w dniach 11 lutego - 5 marca 2013 r.
w godz. 8-20 oprócz sobót i niedziel

Wstęp wolny